

N:o 274.

Af herr **O. G. Erikson** i Öfra Odensvi, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition angående löneroglering för personalen vid statens järnvägar m. m.

Emot bestämmelserna uti Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 164 angående löneroglering för personalen vid statens järnvägar anhallér undertecknad få göra några erinringar och föreslå vissa ändringar.

Man finner af propositionen, hvilken stöder sig på den för ändamålet tillsatta lönekommitténs betänkande, att förhöjningen af arfvodena för de olika befattningshafvarne äro proportionärligt större för de högre än för de lägre befattningshafvarne, hvarjämte ålderstilläggen äro så anordnade, att de högre befattningshafvarne skola erhålla det för befattningen bestämda högsta arfvodet nio år efter befattningens tillträddande, hvaremot ålderstilläggen åt de lägre befattningshafvarne äro anordnade så att högsta arfvodet bekommes först femton år efter befattningens tillträddande. Dessutom har lönekommittén och Kungl. Maj:t föreslagit en afknappning af beklädnadsersättningen för banvakter, under det att stationskarlarne skulle få behålla samma beklädnadsersättning som förut. Anmärkningsvärdt förefaller äfven det väsentligt högre arfvode, som föreslagits för vissa befattningshafvare vid maskinafdelningen, emot de arfvoden, som föreslagits för befattningshafvare vid banafdelningen, hvilka på sina befattningshafvare torde ställa tämligen lika kraf; man finner t. ex. att högsta arfvode för lokomotivmästare föreslagits till 3,000 kronor, för vagnsmästare till 2,700 kronor, under det högsta arfvodet för banmästare af 1:sta klass föreslagits till 1,800 kronor. De förstnämnda befattningarna torde knappast ställa större kraf på sina innehafvare än den senare befattningen, snarare tvärtom.

Hvad beträffar de arfvodesbelopp, som föreslagits för de högre befattningshafvarne, synes mig att dessa belopp skäligen borde nedsättas till hvad som föreslagits uti en till lönerogleringskommitténs betänkande af herrar Carl Jansson och Carl Persson fogad reservation.

Ålderstilläggen synas mig böra ordnas lika för såväl högre som lägre befattningshafvare och lämpligen bestämmas till fyra, att tilläggas arfvodet med tre års mellanrum, så att högsta arfvodet erhålles efter sedan befattningen innehafts tolf år.

Hvad beklädnadsersättningen beträffar finner jag det mindre rättvist och välbeträkt att föreslå en afknappning för en klass och låta en annan i öfrigt jämställd klass behålla ersättningen oafkortad, sådant är egnadt att vålla afund och missnöje, och förefaller mig vara alldeles opåkalladt.

Med stöd af det anförda, anhåller jag få föreslå, att Riksdagen, med ändring af hvad Kungl. Maj:t föreslagit uti nådiga proposition n:o 164, måtte besluta:

1) att arfvode till högre befattningshafvare vid statens järnvägar måtte bestämmas till de belopp, som föreslagits uti en till lönerogleringskommitténs betänkande af herrar Carl Jansson och Carl Persson fogad reservation.

2) att skillnaden emellan det lägsta och högsta arfvode Riksdagen behagar bevilja åt de olika befattningshafvarne, fördelas i fyra lika stora ålderstillägg att tilläggas arfvodet, det första sedan befattningshafvaren innehaft befattningen tre år och sedan ytterligare hvart tredje år, så att högsta arfvodet bekommes efter sedan befattningen innehafts tolf år.

3) att beklädnadsersättning skall utgå med lika belopp till alla befattningshafvare för hvilka Kungl. Maj:t föreslagit ett lägsta arfvode 780 kronor och ett högsta arfvode 1,080 kronor.

Stockholm den 1 maj 1907.

O. G. Erikson.